

Швець О. В.,

аспірант кафедри загального мовознавства і германістики
Національного педагогічного університету імені М. П. ДрагомановаРЕАЛІЗАЦІЯ ТИПОВИХ ПРОПОЗИЦІЙ НОМІНАТИВНИМИ
РЕЧЕННЯМИ В РІЗНОСТРУКТУРНИХ МОВАХ

Анотація. Статтю присвячено дослідженню засобів реалізації типових пропозицій номінативними реченнями в різноструктурних мовах. Виокремлено основні типи таких пропозицій та встановлено можливість їх модифікації у зв'язку з виконанням комунікативної функції.

Ключові слова: типова пропозиція, номінативне речення, синтаксичний концепт, структурна схема типової пропозиції, буття об'єкта.

Постановка проблеми. Переорієнтація уваги науковців на виявлення структур свідомості, що стоять за мовними явищами, пов'язується з дослідженням когнітивних аспектів мови. Вивчення одиниць синтаксису в їх взаємозв'язку з процесами пізнання, мислення, мовленнєвої діяльності й міжособистісної комунікації спрямовується на визначення речення як складного знака, здатного зафіксувати результати пізнавальної діяльності людини та пояснити процес оперування різноманітними структурами знань із комунікативною метою.

Незважаючи на значні напрацювання в цьому напрямі, додаткового вивчення потребує проблема реалізації типових пропозицій номінативними реченнями в різноструктурних мовах, що й зумовило актуальність статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам дослідження когнітивної природи речення присвячено роботи багатьох науковців, таких як Н.Д. Арутюнова [1], М.М. Болдирев [2], Г.А. Волохіна, З.Д. Попова та Й.А. Стернін [3; 4], Л.О. Фурс [5], Г.М. Костюшкіна, Л.Г. Озонова [6] та інші.

Вивчення речення в когнітивному аспекті сприяло введенню в науковий обіг поняття «синтаксичний концепт». Засобом вираження синтаксичного концепту є речення. Синтаксичні концепти моделюються за допомогою дослідження семантики речення як мовної одиниці шляхом абстрагування від конкретного лексичного наповнення, тобто за допомогою встановлення узагальненого змісту структурної схеми речення [3].

С.Є. Кузьміна вважає, що синтаксичний концепт – це інформація про тип ситуації (сукупність предметів і відношення, що їх пов'язують), що виражається структурною схемою речення та є представленою у вигляді *типової пропозиції* (структурованої сукупності смислів), до якої мислення людини відносить фрагмент дійсності, що спостерігається нею [7, с. 90].

Пропозиція Ю.Г. Панкратом кваліфікується як особлива оперативна одиниця свідомості чи специфічна одиниця збереження, репрезентації знань у мозку людини, ментальна структура, відображення певної ситуації й типів відношення в ній, узагальнених та організованих у свідомості [8, с. 84].

Досліджуючи процес когнітивної діяльності людини, Дж. Лакофф наголошує: «Більша частина структур нашого знання має форму пропозиційних моделей, а їхньою особливістю є те, що вони виділяють елементи, характеризують їх і вказують на зв'язки між ними» [9, с. 31]. Пропозиція розгляда-

ється як базова одиниця когнітивного моделювання, природа якої підтверджується експериментально та співвідноситься з принципами організації пам'яті.

Пропозицію описували неодноразово та під різними назвами. Зокрема, О.І. Москальська виділяла «семантичні моделі», які можуть втілюватися в різних формальних структурах [10]; Г.О. Золотова, С.І. Кокоріна, Г.Ф. Низяєва, В.В. Бабайцева відзначали наявність «типових значень» синтаксичних конструкцій [11, с. 92; 12, с. 104; 13, с. 74–78; 14, с. 7; 15, с. 5–7]; Б.Ю. Норман говорив про «типові ситуації», які представляють комунікативний і когнітивний досвід народу в узагальненому й водночас досить конкретно вигляді, що є «мисленнєвими шаблонами» в плані змісту синтаксичних моделей, які визначаються як пропозиційні смисли [16, с. 136].

На універсальності пропозиційної структури як елемента всіх ментальних процесів наголошує Ю.М. Караулов [17, с. 194].

Пропозиція фігурує також під назвами «мисленнєвий зміст» [18, с. 4], «гештальт» [19], «смісл» [1].

Мета статті полягає у виявленні способів реалізації в мовленні типових пропозицій номінативними реченнями в різноструктурних мовах.

Завдання статті – ґрунтуючись на результатах проведених досліджень, сформулювати власне визначення поняття «типова пропозиція» та охарактеризувати реалізацію типових пропозицій номінативними реченнями в різноструктурних мовах.

Виклад основного матеріалу. Згідно з твердженням про знакову природу речення в ньому розмежовують план вираження (позначувальне) і план змісту речення (позначуване). План змісту речення не зводиться до суми значень лексичних одиниць, що входять до його складу, а визначається типом його синтаксичної структури, синтаксичною моделлю, за якою побудовано конкретне речення. Позначуваням речення виступає певний фрагмент дійсності – ситуація, яка є єдністю предметів дійсності й відношень, що їх пов'язують, осмислена мовцем та така, що виражається в певному типі структурної схеми – позначувальному речення [20].

Специфіка змісту речення як мовного знака полягає в його здатності відображати цілісну ситуацію позамовної дійсності, яка виражається думкою, відбиваючись у свідомості людини, чим саме пояснюється факт, що одні й ті ж реальні ситуації відповідають різні синтаксичні конструкції. Опрацьована мисленням людини, віднесена до певного типу ситуація чи уявлення про типову ситуацію складає той мисленнєвий зміст, який виражається реченням певної структури. Саме тому синтаксичний концепт можна визначити як «образи ситуацій, осмислених людьми й вербалізованих синтаксичними структурами» [21, с. 56–61].

Структурні схеми речень є абстракцією, відволіканням від множинності конкретних висловлювань, що реалізуються

в мовленні та повідомляють про конкретні ситуації. Вони несуть у собі інформацію про тип ситуації, до якого можна звести різноманітні ситуації, описані конкретними висловлюваннями. Отже, речення має загальні властивості мовного знака, що полягають, на думку М.М. Болдирева, у його здатності «вказувати на конкретний денотат і водночас на його узагальнений образ у вигляді «пучка» уявлень» [22, с. 68].

Висловлювання, як зазначають Г.А. Волохіна та З.Д. Попова, містить у собі позиційну схему, що відображає денотативну ситуацію, про яку йде мова, тобто пропозицію. У пропозиції немає ні головних, ні другорядних членів, немає жодної формальної структури. Вона є чисто смисловим набором концептуальних компонентів, які мовець прагне вербалізувати [3, с. 5].

Грунтуючись на результатах досліджень науковців різних лінгвістичних шкіл, визначаємо типову пропозицію як чисто смисловий концептуальний набір компонентів, що відображають не індивідуальну ситуацію, а певний тип ситуації – один із виділених свідомістю людини класів відношень, на позначення якого в мові вироблено конкретну структурну схему речення.

Одна й та ж пропозиція може бути передана різними способами: *Doug...* [23, с. 109]; *Douglas* [23, с. 39]; *Douglsssssss!* [23, с. 39]; *Douglas, Douglas Spaulding!* [23, с. 90]; *Douglas, Douglas, oh Doug!* [23, с. 39]; *Saint-Clair...* [24, с. 63]; *Saint-Clair, enfin* [24, с. 119]; *L'été à Saint-Clair* [25, с. 106]; *Mamù* [26, с. 10]; *Гришна маму!* [27, с. 633]; *Така розумна маму!* [26, с. 35]. Пропозиція існує в сукупності всіх способів свого вираження, у множинності конкретних висловлювань.

Проведений аналіз фактичного матеріалу уможливив виділення таких типових пропозицій, реалізованих номінативними реченнями в різноструктурних мовах, як буття об'єкта, буття об'єкта в часі або просторі, буття стану об'єкта, буття стану природи, відсутність буття об'єкта, буття ознаки об'єкта, буття негативної ознаки об'єкта, володіння об'єктом.

Типова пропозиція буття об'єкта може реалізуватися в основних смислах, що організують його пропозицію. В окремих ситуаціях мовцю достатньо вказівки лише на **факт існування об'єкта «хто/що існує»**: *Destiny* [23, с. 122]; *Telegraph* [28, с. 35]; *Clara Goodwater* [23, с. 114]; *The college curriculum* [28, с. 72]; *Cayenne, marjoram, cinnamon* [23, с. 224]; *Gordon Bennett cup* [28, с. 98]; *Le docteur* [29, с. 50]; *Étudiants* [30, с. 84]; *Maurice Henri* [31, с. 38]; *Monsieur le professeur...* [32, с. 235]; *Catherine, Alain, les rues* [33, с. 116]; *De l'engrais, du raphia, des insecticides* [34, с. 172]; *Художник* [27, с. 501]; *Зразок* [35, с. 612]; *Софія Річінська* [35, с. 268]; *Курсант Стетюра* [36, с. 115]; *Дочка радника Задорожного* [35, с. 304]; *Батько, мати, рідня...* [37, с. 11].

У наведених ілюстраціях має місце констатація факту наявності об'єкта, названого іменниками із семантикою буття або їх еквівалентами.

Певний об'єкт може **існувати в часі або просторі «хто/що існує де або коли»**: *Boston, 1910* [23, с. 82]; *From Louisville* [38, с. 24]; *Alone in the universe* [23, с. 43]; *Three days* [28, с. 111]; *Al'Institut, ledésert...* [34, с. 171]; *LaPrincesse sur le petit pois...* [34, с. 74]; *Onze heures, déjà...* [25, с. 108]; *Dans six jours...* [32, с. 205]; *Курсантська аудиторія* [37, с. 122]; *Пташка в золотій клітці* [35, с. 245]; *Сонце в зеніті* [37, с. 122]; *Всього три дні* [35, с. 476].

Структурні схеми з просторовими локалізаторами вказують на місцезнаходження об'єкта в просторі або на сферу його буття. Засоби позначення місця буття об'єкта в просторі в аналізованих мовах є надзвичайно різноманітними: від прислівників місця до різних прийменників і прийменникових сполучень.

У поданих структурних схемах із метою вказівки на буття об'єкта в просторі використовуються локалізатори (*from, in, sur, à, в*), а також назви населених пунктів, водойм, установ тощо. Для вираження буття об'єкта в часі вживаються прислівники часу, числівники, іменники на позначення дат, днів, годин.

Структурні схеми типових пропозицій **«хто/що в якому стані»** призначаються для вербалізації **буття стану об'єкта** (*General thirst* [28, с. 58]; *Such a bad headache* [28, с. 79]; *Blind faith* [28, с. 81]; *Crise hépatique* [30, с. 56]; *Un simple malaise...* [25, с. 103]; *Cancer de l'estomac* [32, с. 240]; *L'angine de poitrine, sans doute* [32, с. 159]; *Лице полотно полотном* [37, с. 171]; *Невеликий розлад шлунка* [35, с. 441]) або **буття стану природи** (*Thunder* [23, с. 83]; *Thunderstorm* [28, с. 50]; *Rain* [28, с. 110]; *Summer rain* [23, с. 222]; *Cricket weather* [28, с. 86]; *Thunder again* [23, с. 83]; *Thunder in the air* [28, с. 67]; *Glimpses of the moon* [28, с. 83]; *Le printemps* [34, с. 179]; *Prétexte: la pluie* [32, с. 110]; *Untremblement de terre* [39, с. 73]; *Vent et pluie* [32, с. 97]; *Безгоміння* [36, с. 109]; *Провесна* [35, с. 116]; *Безкрай темряви* [26, с. 176]; *Сліпучий шторм* [37, с. 177]; *Осінь, ніч, темрява...* [26, с. 172]; *Планета в темряві* [36, с. 98]; *Земля напечена, мов черинь...* [26, с. 150]; *Зоряно, тихо в просторі* [26, с. 232]).

Можливість репрезентації цієї типової пропозиції відбувається лише за рахунок їх специфічного лексичного наповнення.

Типові пропозиції на позначення **відсутності буття об'єкта «хто/що не існує»** характеризуються вживанням заперечних часток *not, no, non, pas, ni, point, ne, ні* перед іменником або займенником: *Not a sound* [23, с. 5]; *Not a sinner* [28, с. 77]; *Not in the bed* [28, с. 64]; *No roses without thorns* [28, с. 78]; *Pas de dattes* [31, с. 179]; *Ni Cannes, ni toi* [33, с. 75]; *Non, aucune drogue* [25, с. 87]; *Point d'objection* [40, с. 384]; *Дорозі не кінець* [37, с. 85]; *Я не майстер руковиертання* [27, с. 13]; *Ніде ні деревця* [26, с. 192].

У французькій та українській мовах серед проаналізованих фрагментів виокремлено такі, у яких факт заперечення буття об'єкта виражається за допомогою заперечних займенників *aucun, rien* та *ніякий, нікого, нічого*: *Aucun doute...* [34, с. 182]; *Rien, pour Martine* [34, с. 217]; *Ніякого компромісу!* [35, с. 510]; *Навкруги нікого* [26, с. 461]; *Hi sim'ї, нікого, нічого* [37, с. 123].

У деяких структурах наявне одночасне використання як заперечних часток, так і інших засобів вираження заперечення: *No roses without thorns* [28, с. 78]; *Non, aucune drogue* [25, с. 87]; *Hi sim'ї, нікого, нічого* [37, с. 123].

Типові пропозиції на вираження **буття ознаки об'єкта «хто/що є яким»** характеризуються наявністю в їх структурі прикметників, що вказують на позитивну ознаку буття: *A casual remark* [23, с. 165]; *Young student* [28, с. 66]; *Nice country residence* [28, с. 113]; *Strong pair of arms* [28, с. 59]; *Formule excellente* [33, с. 55]; *Une villégiature impeccable* [34, с. 242]; *Une vieille, brave maison* [34, с. 94]; *Le vrai conseil de famille* [29, с. 49]; *Хата простора* [35, с. 196]; *Поодинокі зірки* [27, с. 133]; *Повітря чисте, запашисте* [26, с. 20]; *Грати з металевого пруття* [26, с. 398].

В англійській і французькій мовах включення до структури пропозиції прикметників із негативною семантикою вказує на **наявність негативної ознаки буття об'єкта**: *Invisible ink* [23, с. 194]; *Unclean job* [28, с. 87]; *Quelles incessantes complications!* [30, с. 102]; *Quelle chose inimaginable!* [24, с. 180]; *Quelle histoire incroyable!* [31, с. 121]; *Nulle réaction violente* [30, с. 102]; *Nul autre commentaire* [30, с. 152].

В українській мові наявність негативної ознаки буття об'єкта передається за допомогою заперечної частки *не*, що входить

до складу прикметника: *Обійми неказенні* [27, с. 214]; *Недобрий знак!* [37, с. 29]. В англійській і французькій мовах заперечні частки *not, no, pas, non* займають окрему позицію: *Not pleasant for the wife* [28, с. 93]; *No good eggs with this drouth* [28, с. 56]; *Pas le moindre balluchon* [30, с. 117]; *Pauvre Bernard non pire qu'un autre!* [25, с. 47]; *Pas fameuse la mine, mon petit!* [32, с. 9].

Структурні схеми типових пропозицій на позначення **володіння об'єктом «хто/що належить кому»** зазвичай включають присвійні займенники, що вказують на факт приналежності об'єкта певній особі: *My house!* [23, с. 174]; *Our souls* [28, с. 64]; *Her petticoat* [28, с. 64]; *Sa fille* [32, с. 183]; *Mon pauvre petit* [30, с. 58]; *Ton séjour sur la Côte* [33, с. 96]; *Mes polos de cachemire!* [31, с. 190]; *Leur passé à tous deux* [34, с. 193]; *Моя маленька...* [41, с. 310]; *Оце його володіння* [27, с. 505]. У функції посесиву також може виступати присвійний відмінок іменників англійської мови (*Cranly's arm* [28, с. 7]; *Emperor's horses* [28, с. 132]), еквівалентом якого в українській мові є родовий відмінок іменника (*Екіпаж батька й сина!*.. [37, с. 81]; *Таткова попільничка* [41, с. 291]).

Висновки. У результаті проведеного дослідження було встановлено існування типових пропозицій, що можуть реалізуватися номінативними реченнями в різноструктурних мовах, а саме: буття об'єкта, буття об'єкта в часі або просторі, буття стану об'єкта, буття стану природи, відсутність буття об'єкта, буття ознаки об'єкта, буття негативної ознаки об'єкта, володіння об'єктом. У процесі мовленнєвої реалізації структурні схеми, які маркують названі типові пропозиції, можуть піддаватися модифікаціям, що є актуальним для виконання їх основної функції – бути знаками згаданих типових пропозицій. Серед виявлених модифікацій наявні структурні схеми типових пропозицій, реалізованих номінативними реченнями в різноструктурних мовах, що підкреслюють факт існування певного об'єкта, його позитивну чи негативну характеристику або їх відсутність.

Перспективу подальших розвідок вбачаємо в дослідженні реалізації типових пропозицій іншими типами речень.

Література:

1. Арутюнова Н.Д. Предложение и его смысл: логико-семантические проблемы / Н.Д. Арутюнова. – М.: Наука, 1976. – 383 с.
2. Болдырев Н.Н. Концептуальное пространство когнитивной лингвистики / Н.Н. Болдырев // Вопросы когнитивной лингвистики. – Тамбов, 2004. – № 1. – С. 18–36.
3. Волохина Г.А. Синтаксические концепты русского простого предложения / Г.А. Волохина, З.Д. Попова. – Воронеж: Истоки, 2003. – 196 с.
4. Попова З.Д. Очерки по когнитивной лингвистике / З.Д. Попова, И.А. Стернин. – Воронеж, 2001. – 189 с.
5. Концептуализация мира в языке: [коллект. монография] / [Л.А. Фурс и др.]; науч. ред. Н.Н. Болдырев. – М.; Тамбов: Вестник ТГУ, 2009. – 460 с.
6. Концептуализация и категоризация в языке: [коллект. монография] / [Г.М. Костюшкина и др.]; науч. ред. Г.М. Костюшкина. – Иркутск: ИГЛУ, 2006. – 584 с.
7. Кузьмина С.Е. Понятие «синтаксический концепт» в лингвистических исследованиях / С.Е. Кузьмина // Вестник Челябинского государственного университета. – 2012. – Вып. 66: Филология. Искусствоведение. – № 17(271). – С. 87–90.
8. Панкрац Ю.Г. Пропозициональные структуры и их роль в формировании языковых единиц разных уровней: дисс. ... докт. филол. наук: спец. 10.02.04 «Германские языки» / Ю.Г. Панкрац. – М., 1992. – 333 с.
9. Лакофф Дж. Мышление в зеркале классификаторов / Дж. Лакофф // Новое в зарубежной лингвистике. – М.: Прогресс, 1988. – Вып. 23. – С. 12–51.
10. Москальская О.И. Проблемы семантического моделирования в синтаксисе / О.И. Москальская // Вопросы языкознания. – М.: Наука, 1973. – № 6. – С. 33–43.
11. Золотова Г.А. О структуре простого предложения в русском языке / Г.А. Золотова // Вопросы языкознания. – М.: Наука, 1967. – № 6. – С. 90–101.
12. Золотова Г.А. Коммуникативная грамматика русского языка / Г.А. Золотова, Н.К. Онипенко, Н.Ю. Сидорова. – М.: Филол. фак-т МГУ, 1998. – 528 с.
13. Кокорина С.И. О реализации структурной схемы предложения / С.И. Кокорина // Вопросы языкознания. – М.: Наука, 1975. – № 3. – С. 73–83.
14. Низяева Г.Ф. К проблеме связей в структурной схеме простого предложения: схема N1 – Adj / Г.Ф. Низяева // Синтаксические связи в русском языке: межвуз. тем. сб. – Владивосток: Дальневосточный гос. ун-т, 1978. – С. 3–12.
15. Бабайцева В.В. Система структурно-семантических типов простого предложения в современном русском языке / В.В. Бабайцева // Предложение как многоаспектная единица: межвуз. сб. науч. трудов. – М., 1984. – С. 3–13.
16. Норман Б.Ю. Грамматика говорящего / Б.Ю. Норман. – СПб.: Изд-во Санкт-Петербургского ун-та, 1994. – 227 с.
17. Караулов Ю.Н. Русский язык и языковая личность / Ю.Н. Караулов. – 7-е изд. – М.: ЛКИ, 2010. – 264 с.
18. Бондарко А.В. Грамматическое значение и смысл / А.В. Бондарко. – Л.: Наука, 1978. – 176 с.
19. Лакофф Дж. Лингвистические гештальты / Дж. Лакофф // Новое в зарубежной лингвистике. – М.: Прогресс, 1981. – Вып. 10. – С. 350–368.
20. Кузьмина С.Е. Исследование семантики предложения в концептуальном аспекте / С.Е. Кузьмина // Вопросы когнитивной лингвистики. – М., 2009. – № 4. – С. 92–96.
21. Попова З.Д. Способы вербализации концептов как проблема когнитивной лингвистики / З.Д. Попова // Respectus Philologicus. – 2009. – Issue 16(21). – P. 56–61.
22. Болдырев Н.Н. Репрезентация языковых и неязыковых знаний синтаксическими средствами / Н.Н. Болдырев, Л.А. Фурс // Филологические науки. – М., 2004. – № 3. – С. 67–74.
23. Bradbury R. Dandelion wine / R. Bradbury. – New York: Bantam Books, 1976. – 256 p.
24. Mauriac F. Thérèse Desqueyroux / F. Mauriac. – Paris: Brodard et Taupin, 1927. – 184 p.
25. Mauriac F. La fin de la nuit / F. Mauriac. – Paris: Bernard Grasset, 1935. – 253 p.
26. Гончар О.Т. Твори: в 7 т. / О.Т. Гончар. – К.: Дніпро, 1987–1988. – Т. 5: Тронка, Бригантина. – 1988. – 487 с.
27. Гончар О.Т. Твори: в 7 т. / О.Т. Гончар. – К.: Дніпро, 1987–1988. – Т. 7: Собор, Твоя зоря. – 1988. – 656 с.
28. Joyce J. Ulysses / J. Joyce. – New York: Vintage Books; A Division of Random House, 1961. – 806 p.
29. Sagan F. Un peu de soleil dans l'eau froide / F. Sagan. – Paris: Flammarion, 1969. – 272 p.
30. Bazin H. Vipère au poing / H. Bazin. – М.: Progrès, 1979. – 500 p.
31. Sagan F. Les faux fuyants / F. Sagan. – Paris: Julliard, 1991. – 256 p.
32. Bernanos G. Journal d'un curé de campagne / G. Bernanos. – Paris: Édition du groupe «Ebooks libres et gratuits», 1936. – 263 p.
33. Sagan F. Un certain sourire / F. Sagan. – Paris: Julliard, 1956. – 132 p.
34. Triolet E. Roses à crédit / E. Triolet. – Киев: Dnipro, 1981. – 255 p.
35. Вильде И. Сестри Річинські. Книга друга / И. Вильде. – К.: Дніпро, 1977. – 690 с.

36. Гончар О.Т. Твори : в 7 т. / О.Т. Гончар. – К. : Дніпро, 1987–1988. – Т. 4 : Людина і зброя, Циклон. – 1987. – 589 с.
37. Гончар О.Т. Твори : в 7 т. / О.Т. Гончар. – К. : Дніпро, 1987–1988. – Т. 6 : Берег любові, Оповідання, Статті. – 1988. – 703 с.
38. Fitzgerald F.S. The Great Gatsby / F.S. Fitzgerald. – New York : Simon & Schuster, 1995. – 244 p.
39. Camus A. La peste / A. Camus. – Paris : Gallimard, 1947. – 340 p.
40. Bazin H. Cri de la chouette / H. Bazin. – M. : Progrès, 1979. – 500 p.
41. Вільде І. Твори : в 5 т. / І. Вільде. – К. : Дніпро, 1986– . – Т. 1 : Сестри Річинські. Книга перша. – 1986. – 640 с.

Швец А. В. Реализация типовых пропозиций номинативными предложениями в разноструктурных языках

Аннотация. Стаття посвящена дослідженню засобів реалізації типових пропозицій номинативними пропозиціями в разноструктурних мовах. Виділено основні типи таких пропозицій і встановлено можливість їх

модифікації в зв'язі з виконанням комунікативної функції.

Ключевые слова: типовая пропозиция, номинативное предложение, синтаксический концепт, структурная схема типовой пропозиции, бытие объекта.

Shvets O. The realization of typical propositions by nominative sentences in the languages with different structures

Summary. The article is devoted to the research of the means of realization of typical propositions by nominative sentences in the languages with different structures. The main types of such propositions were distinguished and the possibility of their modifications in connection with the communicative function was found out.

Key words: typical proposition, nominative sentence, sentential concept, structural scheme of typical proposition, existence of object.